

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Evlatlarınız, Yaraticınız Karşısında Boynunuzdaki Bir Emanetidir... O Halde Emanetinizi Koruyun!

İslam akidesi ve şerî hükümler, ezbere yönelik bilgiler olmadığı gibi zihinsel zevke yönelik soyut fikirler de değildir. Aksine onlar, eyleme sevk eden ve insanın davranışlarını bunlarla uyumlu olacak şekilde sınırlandıran mefhumlardır.

İslam'ın davranışlar üzerinde somut bir etkisinin olması için mefhumlar olarak verilmesi gerekir. Yani mefhumlar, insanı bunlara bağlı kalmaya ve bunların temelleri üzerine hayatın mücadele alanına girmeye sevk eden maddi ve manevi bir güç haline gelmesi gerekir.

İslam aileye çok büyük bir önem vermiştir; çünkü aile, Allah Azze ve Celle'ye itaat, Allah Celle ve Ala'ya karşı takva ve uyum, sevgi ve merhamet üzerine inşa edilirse, toplum da merhametli ve uyum içerisinde olur ve bu yer yüzünde Allah Tebareke ve Teala'nın emirlerini yerine getirecek nesiller yetişir.

Aileyi inşa etmeye yönelik olan bu mesaj, eşlerin birbirleri için güzel bir seçim yapması ve keza kadının velisinin, Allah Subhanehu ve Teala'nın emirlerine dayalı bir seçim olan din ve ahlak sahibi bir erkek seçmesiyle başlar. Sonra eşlerden her birinin görevi, bu varlığı -aileyi-, sağlam, düzgün ve verimli bir bina haline getirmeye yönelik sorumluluğunu ve yükünü taşımaktır. Ama bu yükleri taşırken, özellikle dikkat dağıtıcı şeylerin, sapmaların ve fitnelerin çok olduğu böyle bir zamanda sabırlı olmak gerekir.

Allah Tebareke ve Teala Kerim Kitabı'nda şöyle buyurmuştur: **وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ** **Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.** [Rum-21]

Ebu Umame Radıyallahu Anhudan, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: **مَا اسْتَفَادَ الْمُؤْمِنُ بَعْدَ تَقْوَى اللَّهِ خَيْرًا لَهُ مِنْ رَوْحَةٍ صَالِحَةٍ؛ إِنْ أَمَرَهَا أَطَاعَتْهُ، وَإِنْ نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّتْهُ، وَإِنْ أَنْفَسَمَ عَلَيْهَا أَبْرَتَتْهُ، وَإِنْ غَابَ عَنْهَا نَصَحَتْهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ** **Mümin, Allah'a takvadan sonra salih bir kadından daha hayırlı hiçbir yararlı şey elde etmiş olamaz. Çünkü kendisi, ona (neyi) emrederse, emrine itaat eder. Ona bakarsa, o kendisini ferahlandırır. Karısı (nın bir şey yapması veya yapmaması) üzerine yemin ederse, karısı (ona uymakla) kendisinin yeminini yerine getirir. Karısının yanında olmazsa, karısı kendi namusu ve onun malı (nı korumak) hususunda dürüst ve samimi davranır.** [İbn Mace rivayet etti.]

Çünkü kız olsun erkek olsun evlatlar, ana babaların göz aydınlığı ve onlar toplumun direkleri ve geleceğin erkek ve kadınlarıdır. Nitekim Allahu Teala, Rahman'ın kullarının duasında onlardan bahsetmiş ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَالَّذِينَ يَقُولُونَ "رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا" (Ve o kullar): Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl! derler.** [Furkan-74]

Allah Subhanehu ve Teala'nın bu dünyada bizi, Kendisini razı edecek şekilde itaat etmek ve ibadet etmek için yarattığını, bu dünyanın amel etme ve ekme yurdu ve ahiretin de hasat etme yurdu, hesap verme yurdu ve makam yurdu olduğunu öğrendüğümüzde, o zaman Allah Subhanehu'nun razı olacağı şekilde gerek kendimize gerekse bakmakla yükümlü olduğumuz herkese karşı tüm sorumluluklarımızı yerine

getirmeliyiz. Sorumlulukların en önemli ve en büyük olanı ise şunlardır: Çocukları yetiştirmek, onlara bakmak ve onları salih ve güzel bir yapı taşı olmaya hazırlamaktır. Bu iş, dilek ve temenniyle olmaz. Bilakis karı kocadan oluşan aile, azimli ve sıkı bir şekilde çalışmalı, hayatın her aşamasında çocukların haklarını vermeli ve ayrıca onları, ister kendilerine, ister ailelerine, isterse yaratıcıları Subhanehu'ya karşı olsun, çeşitli alanlardaki görevlerini yerine getirmelerini sağlamalıdır.

❖ Cocukların kendilerine karşı olan görevleri:

Kendilerini ideolojik fikirlerle kültürlendirmeleri, onu düşüncelerinin temeli yapmaları ve İslam'ı içlerinde somutlaştırmalarıdır ki böylece, amellerini meyillerine ve arzularına göre yürütmekten, ideolojik fikirlerine göre yürütmeye geçebilsinler ve konuşmalarında, giyimlerinde ve davranışlarında olabildiğince ahlak ve edep sahibi olsunlar.

❖ Ailelerine karşı görevleri:

Ailelerini sevmeleri, onlara itaat etmeleri, onlara ikram etmeye hırs göstermeleri, tavsiye ve nasihatlerini dinlemeleri, onların iyilik ve hayırları için olması da dahil hayat işlerinin tertibi ve idaresi ile ilgili hususlarda onların emirlerine bağlı kalmalarıdır.

❖ Yaratıcılarına karşı görevleri:

Bu nokta daha önce tüm geçenlerin başında gelmektedir. Zira Yaratıcısına, hükümlerine, emir ve yasaklarına gereken önemi vermeyen kimsede bir hayır yoktur. Eğer çocuklarımız Rablerinin emirlerine uyarlarsa, durumları düzelir ve dünya ve ahirette kurtuluşa erenlerden olurlar. Zira Allah Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“Ben, cinleri ve insanları ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım. Ben onlardan herhangi bir rızık istemiyorum; beni doyurmalarını da istemiyorum. Şüphesiz ki rızıklandırılan, güç ve kuvvet sahibi olan Allah'tır.”** [Zariyat 56-58] Ve şöyle buyurmuştur: **“Allah ve Rasulü bir konuda hüküm verince, ne bir mümin erkeğin ve ne de bir mümin kadının (o konuda) muhayyerlikleri (tercihleri) olmaz. Ve her kim Allah'a ve Onun Rasulü'ne isyan ederse muhakkak o, apaçık dalalete (batıla) sapmış olur.”** [Ahzab 36]

❖ Dinlerine ve ümmetlerine karşı görevleri:

Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafet Devleti'ni kurarak İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışanlarla çalışmaları ve hiçbir yaşam tarzına benzemeyen muayyen bir yaşam tarzı olan hadari bir projeye sahip olduklarını idrak etmeleridir. Zira onlar, bu ümmetin umudu ve direkleridir.

Ailelerin çocuklarına karşı sorumluluğuna geri dönelim:

Hiçbirimiz bugün yaşadığımız vakıadan habersiz değiliz. Zira içinde yaşadığımız bu vakıada, Rabbimiz Subhanehu'nun emrettiği İslam ve onun devleti yoktur. Bu da bizim, birey ve toplum olarak Allah'ın emretmiş olduğu şerî kurallara göre yaşamadığımız anlamına gelmektedir. Çünkü yeryüzünde Allah'ın tüm hükümlerini uygulamaktan sorumlu olan, hayatın her alanında birey ve toplumu koruyacak olan İslami Devlettir. Dolayısıyla sadece İslami Devlet, onların durumlarını disipline edip düzeltebilir. Bu nedenle ana ve babaların, daha büyük, daha fazla ve daha ciddi bir sorumluluğu vardır. Hepimiz biliyoruz ki bu sorumluluk, çocuklarımızın ilk yaşamlarından yetişkinlik dönemine kadar uzanmaktadır. Hatta evliliklerinin ve aile kurmalarının sonrasına kadar bile uzanmaktadır...

Aileler evde çocuklarından sorumludurlar: Çocukların düzen ve tertibini sağlamalı ve derslerinde, vakitlerinde, programlarında, uyku ve dinlenme saatlerinde, namazlarında, ibadetlerinde, fikir ve anlayışlarında ve değerleri gerçekleştirmelerinde onların sorumluluklarına ortak olmalıdırlar. Böylece çocukların hayatlarında bir denge oluşturmuş olacaklardır.

Çocuklarından evin dışında da sorumludurlar: Nereye gidiyorlar, kiminle arkadaşlık edip sohbet ediyorlar, ne zaman dışarı çıkıyorlar ve ne zaman geri dönüyorlar takip etmelidirler. Dolayısıyla hiçbir koşulda evden çıkma ve geri dönme kararı, onların istedikleri şekilde karar vermelerine terk edilmesi caiz olmadığı gibi ebeveynlerin çocuklarının arkadaşlarının ve dostlarının türünü de bilmemeleri caiz değildir.

Ayrıca çocukların durumlarından, zamanlarına bağlılıklarından, derslerinin düzeyinden ve davranışlarının doğasından emin olmak için çocuklarının okullarını takip etmeleri de ana babaların görevlerindedir. Bu bilgileri bay ve bayan öğretmenlerinden alabilirler.

Aynı şekilde insanlarla olan ilişkilerinde edep ve saygının anlamları konusunda çocuklarını eğitmek, insanlarla olan ilişkilerinin temelini helal ve haram, doğruluk, dürüstlük, dostluk, ihsan, tatlı dil ve güzel konuşma üzerine olması gerektiği ve insanlarla ilişkilerinin doğasının gerektirdiği ölçüde ilişki kurmaları konusunda onlara yol göstermek de ailelerin çocuklarına karşı olan görevlerindedir: Böylece gerekli gereksiz herkese güvenmezler, haddinden fazla kibar davranmazlar, gereksiz yere konuşmazlar, kaygılarının temeli insanların kendilerinden razı olması olmaz ve hepsi konuşacağı yeri bilir.

Bu nedenle ana babalar, çocuklarının düşünce ve anlayışlarını, duygu ve hislerini, eğilimlerini ve zevklerini, güdülerini ve hedeflerini şekillendirmek için çok ciddi ve gayretli bir şekilde çalışmalıdırlar. Böylece kalpleri bunlara bağlansın ve davranışlarında ideolojik akideye göre sağlam bir formülasyon ortaya çıksın. Ayrıca çocuklarını, Allah'a itaatin, O'nun sevgisinin, emirlerine bağlı kalmanın ve yasaklarından kaçınmanın anlamları üzerine terbiye etmelidirler. Zira ana babalar ve çocukları için yaratıcıları katında tüm hayır işte bundadır.

Ana babaların, Allah'a itaatle yetişen çocuklarının, kıyamet gününde kendileri için şefaathilerden olacaklarını anlamalarından daha büyük bir şey yoktur. Böylece ana babalar, çocuklarını salih bir şekilde terbiye etmelerinin meyvesini, hesap gününde kurtuluş ve felah şeklinde bulacaklardır.

Altını çizmem gereken çok önemli bir nokta var ki o da şudur:

İçinde yaşadığımız ve insanlar arasındaki iletişimin çok kolaylaştığı bu teknolojik ilerlemenin ışığında, çeşitli programlar ve muazzam iletişim imkanları içeren son teknoloji cihazlara (cep telefonlarına) sahip olmayan bir genç erkek veya bir kız neredeyse hiç görmüyoruz. Çünkü ana babaların çoğu, ya çocukların aciliyetlerinin baskısı altında ya da çocuklarıyla birlikte başkalarının yaptıklarına ayak uydurmak için bu cihazları çocuklarına temin ettiklerinde iyilik yaptıklarını zannediyorlar. Bu yüzden ebeveynlerin bu hususla ilgili birkaç noktaya dikkat etmesi gerekmektedir:

1- Bu cihazları sürekli kontrol etmelidirler ve "özel" diye de bir şey yoktur. Çünkü bu kelime, ailelerin ve çocukların başına birçok felaketler getirdi.

2- Çocuklarının telefonlarının kullanımına, üzerlerindeki program ve uygulamaların türüne kısıtlamalar getirmelidirler.

3- Kızlarının kendi fotoğraflarını çekmelerini ve cihazlarında saklamalarını özellikle engellemelidirler.

4- Kızlarının telefonlarından (resimlerini değiştirmelerini veya göndermelerini) engellemelidirler. Çünkü aileler, bu resimlerin kimin elinde olduğunu bilmezler.

5- Ebeveynler, çocuklarının elektronik iletişim sitelerini kötüye kullanmaları sonucu sürekli olarak ortaya çıkan sorunları, problemleri ve trajedileri her zaman hesaba katmalıdırlar.

6- Kızlarının özel günlerde ve düğünlerde telefonlarıyla fotoğraf çekmelerini engellemelidirler. Zira bu telefonlar kaybolduğunda bu fotoğrafların telefonlarında olmasının tehlikesini belirtmeye bile gerek yok mesela!!

7- Ebeveynler, çocuklarının cihazlarındaki iletişim sitelerini -sürekli- kontrol etmesi gerektiği gibi telefonlarını ve iletişimlerini de kontrol etmelidirler. Dolayısıyla ebeveynlerin, bu eylemlerin “oğullarının ve kızlarının özellerine” bir saldırı olduğu anlamında hiçbir şekilde müsamaha göstermeleri caiz değildir. Zira ebeveynlerin oğullarını ve kızlarını gözetme konusunda özel diye bir şey yoktur ve “özgürlükler” yoktur. Aksine çocukların, kendilerinden daha yetenekli, daha bilgili ve kendi maslahatlarına olan her şeyin ve tüm işlerinin ve durumlarının doğru olması noktasında daha bilinçli olan ana ve babalarının talimatlarına bağlı kalmaları vardır.

Kalplerimizi inciten trajedileri işitmediğimiz bir gün bile geçmemektedir. Nitekim birçok tuzağa düşme, düşürme ve gasp vakıaları olmaktadır ve bunların anlamlarını ve trajedilerini hepimiz biliyoruz.

Sonuç olarak:

Çocuklar dünya hayatının gülü ve süsleri, gönüllerin neşesi ve göz aydınlığıdır. Dolayısıyla Allah Subhanehu onları, ebeveynlerinin yanındaki bir emanet olarak kabul etmiş ve Azze ve Celle'ye iman eden ve İslam dininin hükümlerini yerine getiren Müslüman bir nesil yetişmesi için ebeveynlere çocuklarını gözetmelerini emretmiştir; zira çocukları gözetmek ana babaların üzerine vacip olup kıyamet gününde bundan dolayı hesaba çekileceklerdir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ “Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.” [Tahrim-6]

Bu nedenle İslam, fetüslük, bebeklik, çocukluk ve gençlik döneminden erkeklik ve kadınlık aşamasına gelinceye kadar hayatlarının her aşamasında çocukların gözetimine ayrı bir önem vermiş ve bu gözetim, terbiye ve bakıma müdahale eden birçok dış etkiler nedeniyle kolay olmayan bir sorumluluktur.

Evlatlarınız, yaratıcınız karşısında boynunuzdaki bir emanettir...O halde emanetinizi koruyun.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Rola İbrahim